

**Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2023 r. – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems
(FRACTALIA)**

(Sprawa T-194/23)

(2023/C 189/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fractal Analytics, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Fractalia Remote Systems, SL (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy FRACTALIA – unijny znak towarowy nr 3 620 887

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie R 859/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 w związku z art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2023 r. – CRA / Rada

(Sprawa T-201/23)

(2023/C 189/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci T. Clay, T. Zahedi Vafa i K. Mehtiyeva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego nr 2023/152 ⁽¹⁾ z dnia 23 stycznia 2023 r., jako niezgodnego z prawem Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nazwę strony skarżącej umieszczono w załączniku I do rozporządzenia nr 359/2011.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia władzy, jakiego dopuściła się Rada Unii Europejskiej. Skarżąca twierdzi, że decydując o umieszczeniu jej nazwy w wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi, Rada dopuściła się nadużycia władzy ze względu na to, że wspomniana decyzja została przyjęta jedynie ze względu na więź statutową istniejącą między skarżącą a rządem Islamskiej Republiki Iranu.
2. Zarzut drugi, dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonego aktu. Zdaniem skarżącej uzasadnienie przedstawione w celu uzasadnienia decyzji Rady stanowi jedynie domniemanie faktyczne, którego błędny charakter wywiera wpływ na ważność uzasadnienia. To czysto formalne uzasadnienie decyzji skutkuje odwróceniem ciężaru dowodu, zobowiązującym skarżącą do wykazania negatywnej okoliczności dla celów zaskarżenia umieszczenia nazwy skarżącej w wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
3. Zarzut trzeci, dotyczący błędu w ocenie okoliczności faktycznych. Skarżąca podnosi, że Rada, po pierwsze, popełniła oczywisty błąd w ocenie i, po drugie, błędnie uzasadniła decyzję o umieszczeniu nazwy skarżącej w wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. Skarżąca twierdzi, że sankcje przyjęte wobec Iranu doprowadziły do zatrzymania szczególnie użytecznych dla niej urządzeń, z których jedno jest używane w celu uniknięcia nakładania się częstotliwości irańskich z częstotliwościami sąsiednich państw, a drugie – Location Based System – do precyzyjnego lokalizowania podłączonych urządzeń. Ponadto nieproporcjonalny charakter decyzji Rady wyraża się szerokim zakresem skutków wywieranych przez środki przyjęte wobec skarżącej, w związku z czym jej zdolność do wykonywania zadań w interesie ogólnym jest poważnie naruszona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/152 z dnia 23 stycznia 2023 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. 2023, L 20 I, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2023 r. – Studiocal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Sprawa T-203/23)

(2023/C 189/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Studiocal GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: T. Dolde i C. Zimmer, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Leonine Distribution GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy ARTHAUS – unijny znak towarowy nr 6 988 216

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 lutego 2023 r. w sprawie R 1532/2022-1